

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobce: **FK Frýdek – Místek z. s.**
sídlem Horní 3276, 738 01 Frýdek - Místek

proti
žalovanému: **Vrchní státní zastupitelství v Olomouci**
sídlem 17. listopadu 909/44, 779 00 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí Vrchního státního zastupitelství v Olomouci ze dne 22. 2. 2023,
č. j. SIN 202/2023-3, ve věci žádosti o informace

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobní námitky a stanovisko žalovaného:

Shodu s prvopisem potvrzuje

1. Žalobce podal žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 2. 202, č. j. SIN 202/2023-3, kterým byla zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Krajského státního zastupitelství v Ostravě (dále jen „KSZ“) ze dne 19. 1. 2023, č. j. SIN 4/2023-5. Tím byla odmítnuta žádost žalobce o informace podle § 15 odst. 1, § 20 odst. 4 písm. a) a § 11 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „informační zákon“). Žalobce požadoval sdělení, zda jsou ze strany KSZ činěny úkony ve věci trestného činu dotačního podvodu podle § 212 trestního zákona vůči R. D., případně zda jsou vůči němu činěny úkony ve věci jakéhokoliv jiného trestného činu než dotačního podvodu. S poukazem na záměr zákonodárce co nejvíce utajit činnost orgánů činných v trestním řízení ohledně závěrů o páčání trestné činnosti ze strany konkrétních osob v prvotní fázi trestního řízení a ustanovení § 65 trestního řádu KSZ považovalo žádost žalobce za výjimku z povinnosti poskytnout informace podle § 11 odst. 6 informačního zákona a žádost odmítlo. Žalovaný se s názorem KSZ ztotožnil.
2. Žalobce poukázal na povinnost státních orgánů poskytovat informace podle § 2 odst. 1 informačního zákona. Z výluk uvedených mj. v § 11, ani v jiných, neplyne možnost povinného subjektu neposkytnout v tomto konkrétním případě požadované informace.
3. Smyslem zákona je umožnit žadateli získat informace bez ohledu na účel, k němuž je žadatel požaduje, nikoliv získávání informací blokovat. Povinný subjekt kvalifikovaně obstruuje splnění povinnosti pomocí složitých právních konstrukcí.
4. Argumentace nemá oporu v zákoně.
5. Žalobce poukázal na to, že není stěžovatelem, žádost podával poprvé. Povinný měl zvážit práva žalobce, když je žalobce požaduje k účinné obraně proti jednání, jež směřuje proti jeho právům včetně práva na ochranu dobrého jména, o čemž svědčí i soudní spor vedený před Krajským soudem v Ostravě pod sp. zn. 29 Cm 173/2021.
6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na závěrech obsažených v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Posouzení krajským soudem:

7. Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě dvou měsíců po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí žalovaného žalobci, tedy v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů; ve věci rozhodl bez jednání v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť s tímto postupem oba účastníci souhlasili.
8. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že žalobce požádal dne 6. 1. 2023 KSZ o informaci podle informačního zákona, zda jsou ze strany KSZ činěny úkony ve věci trestného činu dotačního podvodu vůči R. D., případně zda jsou vůči němu činěny úkony ve věci jakéhokoliv jiného trestného činu než dotačního podvodu. Dne 19. 1. 2023 KSZ žádost o informace odmítlo z důvodu, že jakékoliv informace týkající se vztahu konkrétních osob k přípravnému řízení jsou informace citlivé, které nemohou být poskytovány širokému okruhu osob, neboť jejich poskytnutí škodí potřebě zjištění pravého a nezkresleného stavu věci. Sdělení informace může v negativním směru ovlivňovat chování pachatele nebo jiných osob, jež mají k pachateli nějaký vztah. Na to reaguje § 65 trestního řádu, který opravuje

pouze omezený okruh osob, které mohou nahlížet do spisu. Informace proto podléhá výluce podle § 11 odstavec 6 informačního zákona.

9. Proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti podal žalobce den 1. 2. 2023 odvolání, o kterém žalovaný rozhodl nyní napadeným rozhodnutím. V něm se ztotožnil se závěry KSZ. Nad rámec argumentace KSZ zdůraznil neveřejnost přípravného řízení, v níž nelze zpřístupňovat informace o tom, že jsou vůči konkrétní osobě činěny úkony trestního řízení, nadto s právní kvalifikací, protože by to vedlo k maření trestního řízení. Zveřejněním informace by jejímu dalšímu šíření nebylo možno zabránit, čímž by mohlo dojít k varování osob, které na trestné činnosti mohou participovat, mohou být odstraňovány důkazy apod. Současně zdůraznil povinnost mlčenlivosti orgánů činný v trestním řízení a možný dopad sdělení takové informace do osobnostních práv.
10. Podle § 11 odst. 4 písm. a) informačního zákona, *povinné subjekty dále neposkytnou informace o probíhajícím trestním řízení, nebo týkající se trestního řízení, pokud by její poskytnutí ohrozilo či zmařilo účel trestního řízení, zejména zajištění práva na spravedlivý proces.* Podle odstavce šestého téhož ustanovení, *povinný subjekt neposkytne informaci o činnosti orgánů činných v trestním řízení nebo bezpečnostních sborů, která se týká předcházení, vyhledávání, odhalování nebo stíhání trestné činnosti nebo ochrany bezpečnosti osob, majetku a veřejného pořádku, pokud by její poskytnutí ohrozilo práva třetích osob anebo schopnost orgánů veřejné moci předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost, stíhat trestné činy nebo zajišťovat veřejný pořádek a bezpečnost České republiky.*
11. Podle § 8a trestního řádu, *při poskytování informací o své činnosti veřejnosti orgány činné v trestním řízení dbají na to, aby neohrozily objasnění skutečností důležitých pro trestní řízení, nezveřejnily o osobách zúčastněných na trestním řízení údaje, které přímo nesouvisí s trestnou činností, a aby neporušily zásadu, že dokud pravomocným odsuzujícím rozsudkem není vina vyslovena, nelze na toho, proti němuž se vede trestní řízení, hledět, jako by byl vinen (§ 2 odst. 2). V přípravném řízení nesmějí zveřejnit informace umožňující zjištění totožnosti osoby, proti které se vede trestní řízení, poškozeného, zúčastněné osoby a svědka.*
12. Judikatura správních soudů se opakovaně zabývala výkladem vztahu práva na informace a omezení, vyplývající z trestního řádu.
13. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu není úprava poskytování informací podle § 8a a následujících trestního řádu dostatečně komplexní na to, aby založila výluk z působnosti informačního zákona podle § 2 odst. 3 tohoto zákona. To znamená, že při vyřizování žádosti o poskytnutí informací týkajících se trestního řízení postupují povinné subjekty podle informačního zákona, přičemž však musejí brát v úvahu i relevantní ustanovení trestního řádu (zejména citovaný § 8a), která tak hrají roli i při výkladu výluk z poskytování informací dle § 11 odst. 4 písm. a) a odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 12. 2010 č. j. 1 As 44/2010-103, zejména body 26 a 34).
14. K § 11 odst. 4 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 16. 3. 2010 č. j. 1 As 97/2009-119, uvedl, že povinný subjekt je vždy povinen zvážit, zda by poskytnutím informace mohl být zmařen předmět a účel trestního řízení. Nicméně, omezení práva na informace z probíhajícího trestního řízení, zejména v jeho přípravné fázi (tj. před zahájením trestního stíhání), bude spíše pravidlem než výjimkou (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 2. 2017 č. j. 6 As 338/2016-55, rozsudek z 9. 12. 2021, č. j. 6 As 215/2021-28). Ačkoliv z hlediska informačního zákona se

stále jedná o výjimku, účelem informačního embarga vztahující se k prvotní fázím trestního řízení jsou dva významné veřejné zájmy, vyplývající z trestního řádu: „v této fázi má přednost veřejný zájem na objasnění trestné činnosti na straně jedné a respektování ústavní garance presumpce nevinny na straně druhé, jak je výslovně v trestním řádu zdůrazněno“ (rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 6. 2023, č. j. Kss 6/2022-109, odst. 94).

15. Jak dále uvedl Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku 6 As 338/2016-55, v případě poskytnutí informací v režimu informačního zákona v průběhu přípravného řízení by žadatel disponoval informacemi o takových skutečnostech, s nimiž v probíhající řízení nebyla z důvodu možného ohrožení objasnění a vyšetření věci seznámena ani osoba trestně stíhaná. To by vedlo k absurdním důsledkům, které by se míjela s posláním práva na informace jako politického práva. Poskytování informací v režimu informačního zákona tedy nesmí obcházet omezení vyplývající z podstaty samotného trestního řízení.
16. Uvedené závěry přesně dopadají na nyní posuzovanou věc. Žalobce požadoval sdělení informací, týkající se konkrétní osoby a případných úkonů orgánů činných v trestním řízení. Žalovaný ani KSZ nepochybili, pokud poskytnutí informace odepřeli s poukazem na to, že podléhá výluce § 11 odst. 4 písm. a) a § 11 odst. 6. informačního zákona. Správně také uvážili, že poskytnutí informace brání nejen výslovný zákaz podle § 8a trestního řádu, ale že jejím poskytnutím by mohl být zmařen účel trestního řízení, když jejím zveřejněním by mohlo dojít k varování osob, které na trestné činnosti mohly participovat, mohly by být odstraňovány důkazy apod. Dále správně poukázali na důsledky poskytnutí této informace pro dotčenou fyzickou osobu.
17. Žalobce se mylí, když tvrdí, že pro argumentaci neměl žalovaný zákonný podklad, neboť výjimka je uvedena ve výše uvedených ustanoveních informačního zákona. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku 6 As 215/2021-28, důvody odepření požadované informace v § 11 informačního zákona se mohou vzájemně překrývat a nevylučují se. Žalovaný proto správně opřel své závěry o § 11 odst. 4 písm. a) informačního zákona, který stanoví výluky pro informace o probíhající trestním řízení obecně, pokud taková informace ohrozí nebo zmaří účel trestního řízení, a současně o odstavec šestý téhož ustanovení, obsahující výluky pro přípravné řízení.
18. Žalobce se mylí se rovněž v tom, že měl zvažovat právní zájem žalobce na těchto informacích pro své soudní řízení, pro což slouží jiné instituty, např. § 65 odst. 1 trestního řádu, upravující nahlédnutí do spisu. Žalobce kromě svého vedeného soudního řízení netvrdil žádné skutečnosti, které by v tomto konkrétním případě převážily rizika, která jsou s poskytnutím takové informace spojeny. Vzhledem k charakteru trestního řízení a dopadům, které by zveřejnění požadované informace mohlo mít na trestní řízení, jak je žalovaný a KSZ uvedly a které krajský soud považuje za logické a souladné s citovanými judikaturními závěry, a s přihlédnutím k dočasnému charakteru přípravného řízení krajský soud nepovažuje samotné vedení soudního řízení žalobcem za dostatečný důvod, jež by tato rizika převážil. Po skončení přípravného řízení žalobci nic nebrání požádat o informace znovu ((shodně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 As 249/2022-35 ze 7. 9. 2023, zejm. bod 25)
19. Soud tedy uzavírá, že žalobní námitky nejsou důvodné, a proto žalobu v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl (výrok I).

20. V řízení byl plně procesně úspěšný žalovaný, kterému v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení; procesně neúspěšnému žalobci právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo. Vzhledem k tomu, že podle obsahu spisu žalovanému žádné náklady řízení nevznikly, soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok II.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Ostrava 25. ledna 2024

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu